

स्त्वान्निशांशमाहरेत् । द्विगुणं तु तृतीयेऽङ्गि परतः के-
तुरेव तदिति” । परतः तृतीयाहात् परतः क्रोतुरेव तत्
क्रीत्वा अलुशयादिकं न कृष्यादित्यर्थः । यत्तु मनुवचनम्
“क्रीत्वा विक्रीय वा किञ्चिद्दयस्ये हानुशयो भवेत् । सोऽ-
नन्दर्शाच्चात्तद्द्रव्यं दद्याच्चैवाददीत वेति” तदुपभोगे नञ्-
रक्तमदहयानशयनादिविषयम् । यत्तु उपभोगेन विकारप्रा-
पितं सदोषमपि तत् परीक्षाकालमध्येऽपि न प्रतिदेयमि-
त्याह नारदः “परिभुक्तान्तु तद्वासः कृष्णरूपं मलीमसम् ।
सदोषमपि तत् क्रीतं विक्रोतुर्न भवेत्युनरिति” । वासो-
ग्रहणसुपलक्षणमिति मदनरत्ने । वासोविषयतैवास्तेति
साधवीथे । पण्यानां देशकाले उपचयापचयौ ज्ञातव्या-
वित्याह नारदः “क्षयं वृद्धिञ्च जानीयात्पण्यानामा-
गमनयेति” । अत्रादिपण्यानामस्मिन् कालेऽस्मिन्देशे
च क्षयं वृद्धिं वा जानीयात्तथागमं कुलीनत्वादिज्ञा-
नार्थम् उत्पादकजन्मभूत्यादिकञ्च जानीयादित्यर्थः ।
क्रयकाले मूल्यक्षयवृद्धिदोषदर्शनमन्तरेण क्रोतविक्रीतयोः
प्रत्यर्पणे पुनर्प्राप्ते दण्डमाह याज्ञवल्काः “वृद्धिं क्षयं
वा बणिजा पण्यानामविजानता । क्रोत्वा नानुशयः
कार्यः कुर्वन् षट्भागदण्डभागिति” । वृद्धिं मूल्यवृद्धिम्
व्यविजानता क्रोत्वा एवं मूल्यक्षयमविजानता विक्रोत्वेत्य-
र्थः । परीक्षाकालातिक्रमेण प्रत्यर्पणे दण्डमाह मनुः
“ग्रहणे तु दशाहस्य न दद्यान्नापि दापयेत् । आददा-
नो ददञ्चैव राज्ञा दण्डप्रः शतानि षडिति” । दशाह-
ग्रहणं परीक्षाकालस्य पूर्वोक्तस्योपलक्षणम् । सर्वमेत-
त्परिभाषणवृत्ते परिभाषणे तु तदनुसारेणैव प्रतिदानं
तदभावादिकं मन्यम्” । क्रयानुशयोऽप्यत्र ।

क्रुञ्च पुंस्त्री० क्रुञ्च-क्विन् “दृष्टगित्यादि०” पा० नि० नलोपा-
भावः (कौचवक्) वक्रभेदे अमरः स्त्रियां टाप् । २३३३ च
“अङ्गप्रः क्षीरं व्यापिवत् क्रुञ्चङ्गिरसोधिषा । षतेन
सत्यमिन्द्रियम्” यजु० १६।७२ “आङ्गिरसः अङ्गानां रसः
प्राणोयथा क्रुञ्चं हंसोभूत्वा धिया प्रक्षया अङ्गप्रः सका-
शात् क्षीरं दुग्धमपिवत् पिवति संसृष्टाभ्यां क्षीरोदकाभ्यां
क्षीरमेव हंसः पिवतीति जातिस्वभावः” वेददी० ।

क्रुञ्च पुंस्त्री० क्रुञ्च-अच् । (कौचवक्) वक्रभेदे अमरः
“वायवे वलाक्ता इन्द्राग्निभ्यां क्रुञ्चान्” यजु० २४।२२
“कलविङ्को लोहितहिः पुष्करसादस्ते त्वाङ्गा, वाचे
क्रुञ्चः” यजु० २४।३१ स्त्रियां संयोगोपधत्वात् टाप् ।
संयोगे तु अजा० टाप् । टावन्तः । २वीणाभेदे स्त्री शब्द-

रत्ना० । ततः चतुरर्थ्यां नडादि० क् कुक्त्स्वस्य । क्रुञ्च-
कीय तत्सङ्घट्टेद्वादी । क्रुञ्चा वीणास्यस्य क्रुञ्चा वकी
अस्त्रप्रत्न वा मत्तप् यवादि० न मस्य वः । क्रुञ्चामत्
तद्युक्ते ति० ३कौञ्चपर्वते पु० हेमच० । स्वार्थे अण् ।
कौञ्च स्वनामस्त्वान्ते ष्वन्ते कौञ्चदारणः । वक्रभेदे च “ददर्श
भगवांस्तत्र कौञ्चयोश्चारुदर्शनम्” “यत् कौञ्चमिथुना-
देवमवधीः काममोहितम्” रामा० आ० २३० । स्त्रियां
तु अणन्तत्वात् ङीप् । “निशम्य रुदतीं कौञ्चीमिदं
वचनमब्रवीत्” रामा० आ० २३०

क्रुञ्च निमज्जने षमीभावे च तु० कृटा० ष० अक० सेट् ।
क्रुञ्चति अक्रुञ्चति चुक्रुञ्च-क्रुञ्चः ।

क्रुञ्च हिंसने क्पा० प० सक० सेट् चान्द्राः । क्रुञ्चति अक्रु-
ञ्चति चुक्रुञ्च । क्रुञ्चः ।

क्रुञ्च कोपे दिवा० पर० अक० सोपसर्गः सक० अनिट् । क्रु-
ञ्चति मृत्यभिमक्रुञ्चति खड्गिन् अक्रुञ्चत् । चुक्रुञ्च-क्रुञ्चः
क्रोत्सप्रति । क्रोञ्च्यम् क्रोञ्च्यस् क्रोञ्चनीयम् क्रोञ्चा क्रोञ्ची
क्रुञ्चः । क्रुञ्चन् क्रोञ्चः । क्रुञ्चा संक्रुञ्च्य “चुक्रुञ्च पुरुषा-
दकः” भा० आ० १५३३ “द्रुमेभ्यः क्रुञ्चमानास्ते तपो-
दीपितमन्यवः” भाग० ६, ४, ५, अत्र तद् आर्षः शक्तप्रादै
चानश् वा । “क्रुञ्चन् कलं ध्वञ्चति विप्रवङ्गः” भट्टिः “क्रोञ्चं
विभो ! संहर संहरेति” कुमा० । “क्रुञ्चद्दुहेय्यै-
स्त्वयार्थानां यं प्रति कोपः” पा० कोपविषयस्य संपदा-
नता । अरये क्रुञ्चति । “क्रुञ्चद्दुहोरूपसृष्टयोः कर्म” पा०
सोपसर्गस्य तस्य सम्प्रदानस्य कर्मता “क्रुञ्चन्तं न
प्रतिक्रुञ्च्येत्” मनुः । “मृत्यभिमक्रुञ्चति” सि० कौ०

अन्वाद्युपसर्गात् परस्तु तत्तदुपसर्गद्वयोत्पार्थयुक्तक्रोञ्चे सक०
प्रति+परीत्येन क्रोञ्चने सक० “क्रुञ्चन्तं न प्रतिक्रुञ्च्येत्” मनुः
क्रुञ्च स्त्री क्रुञ्च-सम्प० भावे क्तिप् । कोपे कामव्याघात
हेतुके चित्तवृत्तिभेदे अमरः “इतिक्रुञ्चाऽऽक्रुञ्च्यत तेन
केतकम्” नैष० । हलन्तत्वात् वा टाप् क्रुञ्चा
क्रुञ्चमिन् वि० क्रुञ्च-वा० मिनि क्तिञ्च । क्रोञ्चयुक्ते “सुभ्रो वः
शुञ्चः क्रुञ्चमी सनांसि” ऋ० ७।५६।८

क्रुञ्च(ञ्च) कौटिल्ये, अलीभावे च अक० पर० सेट् । क्रुञ्चति
अक्रुञ्चति चुक्रुञ्च । क्रुञ्चः क्तिन् क्रुञ्च अत्र “चोः कुः”
पा० चवर्गान्तत्वेन कुत्वप्राप्तौ दृष्टगित्यादिना क्तिन् विधाय
“क्तिन् प्रत्ययस्य कुः” पा० क्तिन्नस्य ष्यक् क्रुत्वविधानात्
संयोगान्तलोपात् प्राक् कुः । भावे कृच्यते अक्रुञ्चि । के-
चित्तु दृष्टगादिस्त्वत् क्रुञ्चाभिति निर्देशत्वात् क्रुञ्चेति ज्योः